

Dichter bij elkaar

Deze column is geschreven door Irene Heim, zij is sinds 2005 integratief kindertherapeute. Ze behandelt kinderen die om welke reden dan ook uit balans zijn.

Jeroen is 9 jaar. Blonde krullen, sproeten en een lach op zijn gezicht. Op school gaat het goed. Hij heeft vriendjes en vriendinnen en zijn prestaties zijn goed. Hij heeft genoeg hobby's. Zo, op het eerste gezicht, lijkt het niet een jongen die zelf aangeeft therapie of hulp nodig te hebben. Schijn bedriegt. Thuis gaat het er wat minder gezellig aan toe. Hij heeft vaak ruzie met zijn oudere broer Sam. En Jeroen is vaak de aanstichter van de ruzies. Volgens zijn ouders, maar ook volgens hem zelf.

'Er is iets wat mij enorm irriteert aan hem,' zegt Jeroen. 'En dan wil ik gewoon niet dat hij met mij speelt, of dat hij mijn spullen leent. Het liefst wil ik hem niet in mijn buurt hebben.' Ouders hebben al van alles geprobeerd om de band tussen de jongens te verbeteren. Beloningsprogramma's, leuke dingen samendoen en straffen. Niets hielp. In ieder geval niet op de lange termijn.

Samen met Jeroen heb ik een gesprek over wanneer zijn nare gevoel voor zijn broer Sam is begonnen. Jeroen geeft aan dat dit gevoel begonnen is toen hij nog klein was. Toen ik klein was deed Sam mij vaak pijn. Hij kneep mij of duwde mij zodat ik viel. Volgens mij vond hij het niet fijn dat ik er was.

Nu ben ik groot en kan ik hem terug doen wat hij mij een tijd heeft aangedaan. Ik kan hem nu pijn doen. Jeroen neemt wraak vanuit pijn van vroeger. Hij wil door pesten en buitensluiten laten

zien dat hij sterk is en hem aankan. Hij heeft de controle. Toch beseft Jeroen ergens

wel dat dit gedrag niet handig is. Het lukt hem alleen niet dit zelf te veranderen.

Er zit lading op de situaties dat Sam Jeroen pijn deed. Met EMDR halen we de lading eraf. Er kunnen nu langzaam stapjes gezet worden naar een betere band tussen Jeroen en Sam. Eerst kijk, speel en onderzoek ik samen met Jeroen naar hoe hij zou willen reageren op Sam en op welke manier hij dit kan gaan doen. Thuis gaat hij oefenen.

Een aantal weken verstrijken. Voordat ik hem zie, belt zijn vader mij op. Het gaat een stuk beter tussen de twee jongens. Er is veel minder strijd en ze spelen soms zelfs samen. Ook Jeroen geeft aan dat het beter gaat. Eerlijk als hij is geeft hij daarnaast aan welk gedrag hij nog lastig vindt aan Sam en op welke wijze hij daar nu op reageert. De komende sessies gaan we daar spelenderwijs mee aan de gang. Ook Sam sluit een paar keer aan.

Ik zie stukje bij stukje hen steeds meer ontspannen, dichter bij elkaar komen, een band krijgen. Wat mooi om te zien!

TIPS VOOR SCOUTS

Als de samenwerking tussen scouts niet optimaal verloopt, kijk dan eerst hoe dit komt. Is er iets voorgevallen waardoor er spanning of strijd is ontstaan? Is dit uitgesproken of niet? Is er sprake van jaloezie of angst? Wat maakt dat een kind zich groot wil gedragen/ wat maakt dat een kind zich klein wil gedragen? Tal van vragen die je jezelf maar ook de scouts kunt stellen om te onderzoeken waar het gedrag nu vandaan komt. Samen kunnen jullie kijken hoe de sfeer kan verbeteren.

Als het probleem wat dieper ligt dan is het ook fijn om dit aan de ouders te informeren. Zij kunnen dan zelf beslissen om hulp van buitenaf in te roepen om hun kind te helpen met datgene waar hij of zij tegenaan loopt.